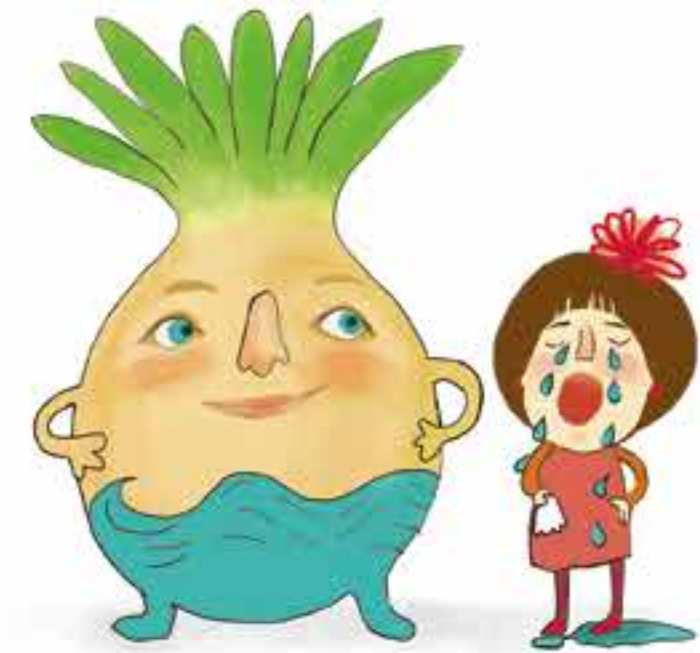

ОЛЕСЯ МАМЧИЧ
ЯК
ПРАВИЛЬНО
РЕВІТИ?

НАМАЛЮВАЛА
МАРІЧКА ТРУШКОВСЬКА

ЯК ПРАВИЛЬНО РЕВІТИ

Знають усі діти,
як потрібно ревіти.

Наприклад, шукаєш тата,
який щойно сів читати,
і кажеш стонадцять разів:
«Ох, я б цукерочку з'їв!»

Якщо ж узятись за маму,
то слід ревіти помалу:
годинки три, припустімо,
неголосно — та постійно.

Головне — зупинитися, поки
не взяла мама руки в боки.

Якщо ж перед вами бабуся,
то радити щось боюся:
одній достатньо й сльозини,
а в іншій прут з лозини.

А дід?
Поскиглити діду
ліпше після обіду,
коли він дримає напів
і ще немає батьків.

На вулиці, де живу,
я найкраще реву!

Одне лиш не розберу:
як переревіти сестру.

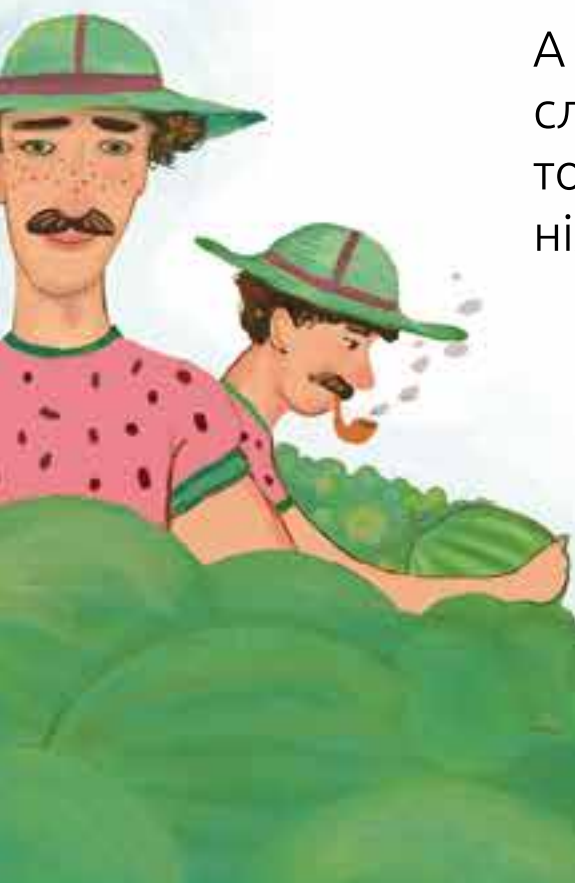

***

Ці продавці продають хлібці,
ті продавчині — дині.
А от продавуні
продають кавуни,
п'ятсот кавунів
у продавунів.

Аби прикупити швабру,
слід знайти продавабру.
А в кого, скажіть, жувачки?
Звісно ж — у продавачки!

А щоб торгувати ковадлом,
слід зватися продавадлом,
тому ковадло своє
ніхто і не продає.

ПРО СТРАХОВИСЬК

Одне страховисько мале —
це вже достатньо зле.

А два страховиська малі —
жахливо взагалі.

А три страховиська підряд —
хоч завертай назад.

Четвірко їх? Не зволікай,
до мами утікай!

Якщо ж їх п'ятеро
чи шість,
найбільше з них когось та з'їсть.

Тоді вже не вагайся:
бери і прокидайся.

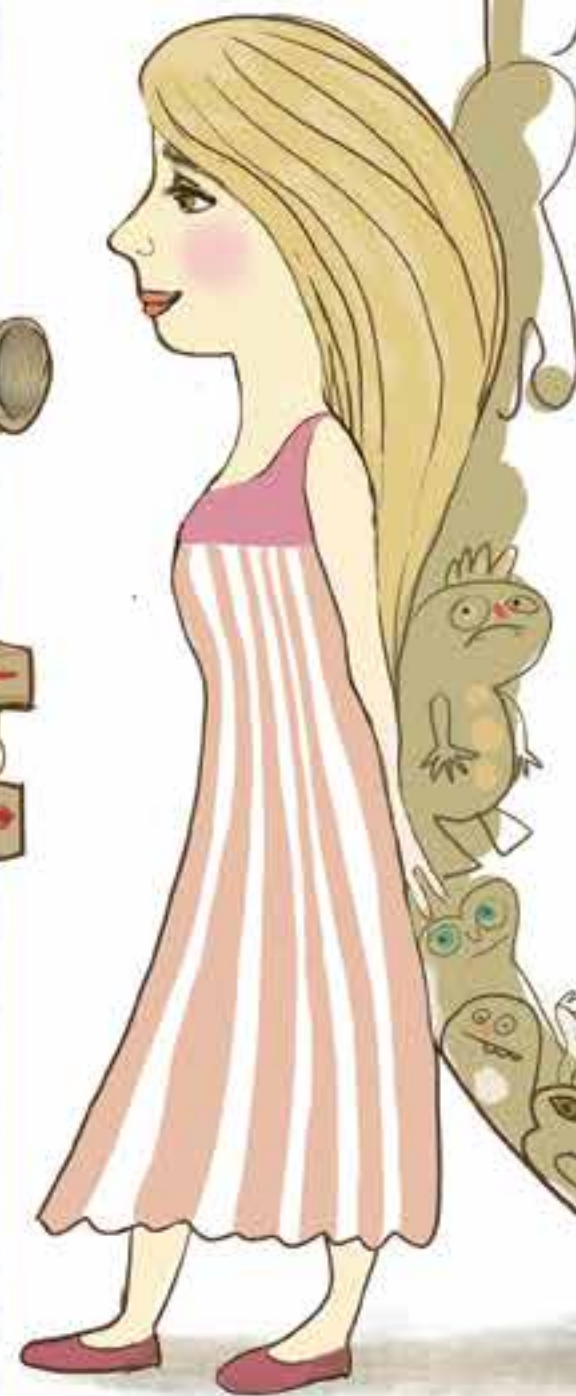

ЗОМБІ

Ходить зомбі по катакомбі.
Туп! Туп!
Гуп! Гуп!
Блискає його зуб.

Зомбі той геть не злий,
не бійся його, малий.

У зомбі є справжня хатка,
в ній лежить шоколадка,
а хто шоколад вживає,
той злим не буває.

***

Коли всі страхіття на світі
прийдуть лякати дітей,

коли всі діти на світі
злякаються тих страхіть,

коли прибіжать негайно
всі на світі мамі, —

між них найсміливіша
буде МАМА МОЯ!

Вона візьме мішок,
найбільший з усіх мішків,
і впіймає усіх страховиськ
і викине у смітник!

ПРО СХОЖЕ

У пані Левиці
і в пані Тигриці
браслет, як у пані Киці.

А в пана Бобра
у воді колиба
така ж, як у пана Риба.

А в пана Жирафа
блискуча шафа
така ж, як у пана Графа.

А в пані Принцеси
плаття зелене
таке ж,
як у пані Мене!

КОЛИБА

***

Якби я була королем
я б мала високий трон
сиділа б на ньому ногами метляла
вдягнувши одну з корон

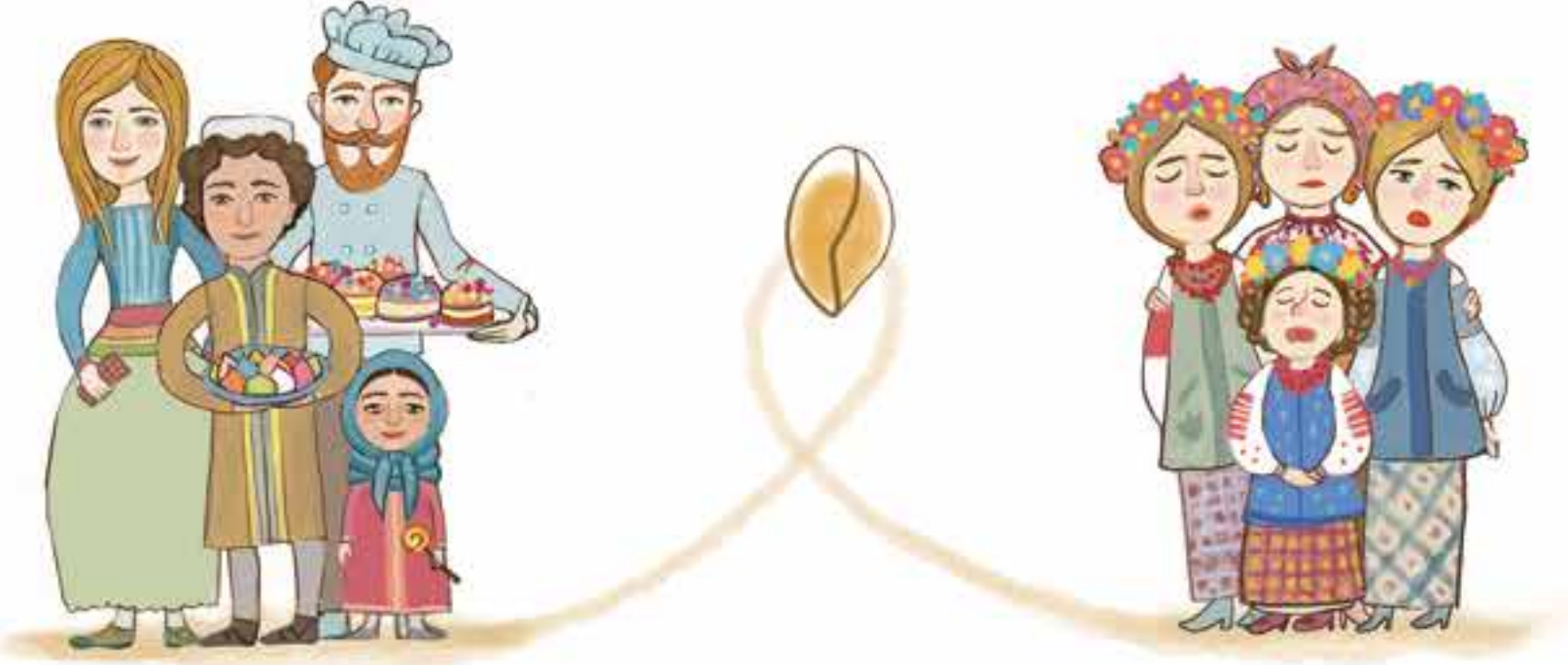
якби я була вогнем
в каміні якби жила
я б знала яке із дерев смачне
а в котрім липка смола

якби я була хробак
в одному з яблук в саду
я б вигризла з яблука весь його смак
я гризла б доки впаду

хробак падає з дерева
коли усе догризе
вогонь лягає на черево
і по колоді повзе
король метляє ногами
аж поки беркицьнеться трон

а я собі весело дзенькаю
впавши
бо я — одна із корон!

***

Від Монако до Марокко
з козинаками морока:
ні в мароків, ні в монаків
не буває козинаків.
Хоч пройдеш багато кроків,
хоч зустрінеш сто мароків,
а потому сто монаків —
в них не буде козинаків.

«Звідкіля така морока?» —
запитали ми в марока.

Та марок примружив око
і утік в своє Марокко.

Зажурились україки —
і веленькі, і маликі,
та францук дає нам знаки:
кози вкрали козинаки!

***

В носатої мами й носатого тата
дитина так само носата-носата.

Це значить, що в дуже вусатого тата
дитина народиться дуже вусата.

На маму з татү подивіться оту:
в її немовляток чудові татү!

До тата, високого майже до хмар,
біжить велетенський синочок-школяр.

А в мене — такий реготливий татусь,
що я ще в животуку в мамі сміюсь!

***

Якось Аліна
розбила коліна,
потім ревіла
аж до Берліна.

Та від Берліна
і до Одеси
все геть загоїлось
у принцеси.

***

Все набридло, остогидло:
і цукерки, і повидло,
шоколадки, мармеладки,
пиріжки, млинці, оладки,
а морозиво й хурму —
навіть в рота не візьму.

Ще не буду:
ківі, груші,
шашлики, сосиски, суші,
фаршировані ковбаси,
майонези, ананаси,
навіть торт мені не люб...

Може, спробувати суп?

ПРО КРОТІВ

Я і ти —
ми кроти,
в нору можемо втекти,
якщо тут,
угорі,
буде гірше, ніж в норі.

Переважно нам,
кротам,
гірше тут,
а ліпше — там.

Та буває навпаки:
знизу
не-пе-ре-лив-ки!

Втім,
якщо полює кіт,
тут — не дуже,
там — як слід
(головне не переплутать,
в котрий бік зручніший світ).

Переважно ми,
кроти,
розумніші, ніж коти —
устигаємо швиденько
звідси
шмигнути туди.

Там вже
нишком сиди:
підслуховуй сюди!

ЛЕТЮЧИЙ ВІСЛЮК

Летючий віслюк по небу летів,
вухами змахував, небом шурхотів.

А якщо когось унизу помічав —
він йому «Привіт!» із неба кричав.

Але віддаль з неба вниз неблизька,
на землі ніхто не почув віслючка.

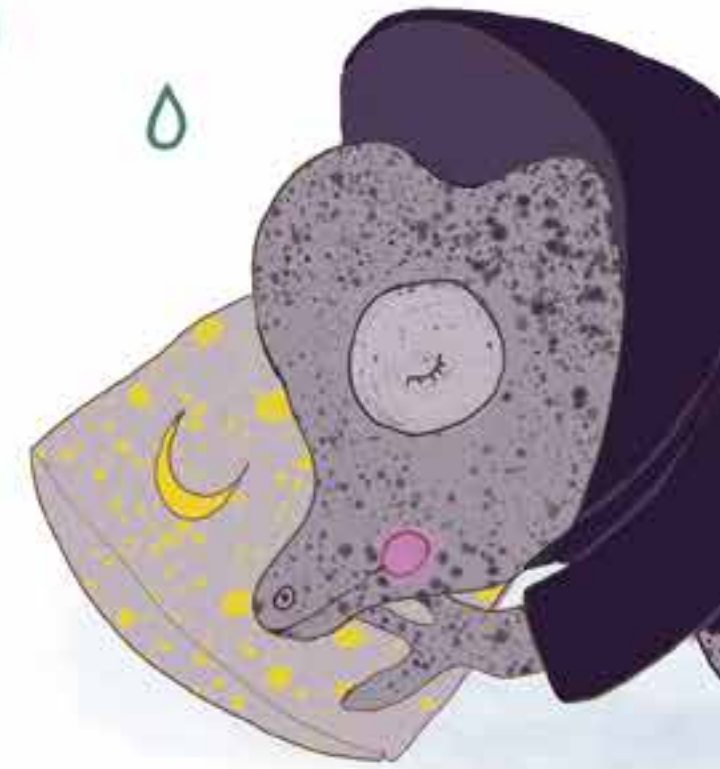
Не на жарт образився віслючок
і летів вже далі без балачок.

ХАМЕЛЕОН ПІД ДОЩЕМ

у хамелеона
курточка червона
червонястий дощик крапле
з кап-кап-капюшона

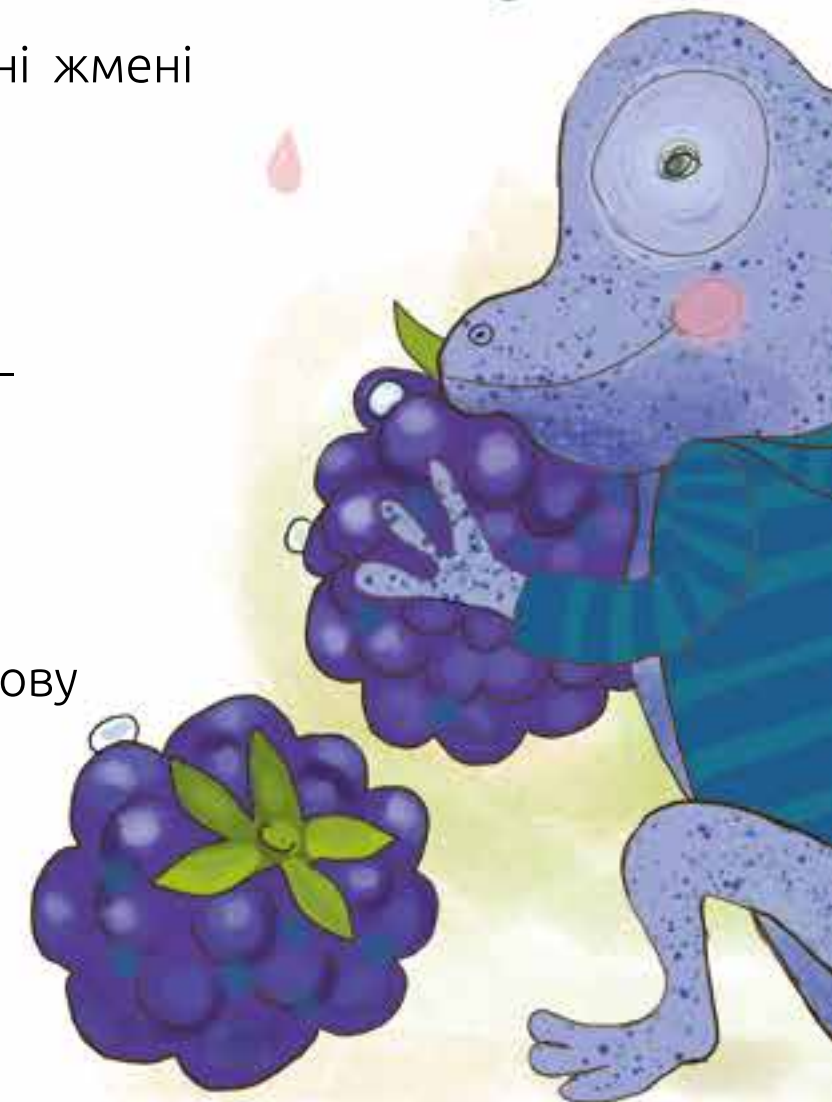
підійшов до клена —
вже вона й зелена
вже смарагдові краплини
сяють з одєжини

грушка поруч впала —
жовта куртка стала
жовтих крапель повні жмені
котяться в кишені

зашуміла злива —
от вона і сива
переждав в ожині —
вже й рукава сині

а як ніч настала
чорна куртка стала
зранку ж — дощ ізнову
лє на кольорову...

ВСІ ЗВУКИ СВІТУ

Всі звуки світу
прийшли у мій дім
гай гай гай гай!
всі звуки світу
гай гай гай гай!
у мій маленький дім

стіл прокрутився
на одній нозі
штори гойднулись
туди і сюди
гай гай гай гай!
всі звуки світу
гай гай гай гай!
одному мені

прокинулась кішка
чорна як смола
з правого крісла
в ліве перейшла

прокинувся пес
білий як папір
і утік надвір

бо всі звуки світу
у моїй кімнаті
гай гай гай гай!
зовсім всі звуки
гай гай гай гай!
в мене під столом!

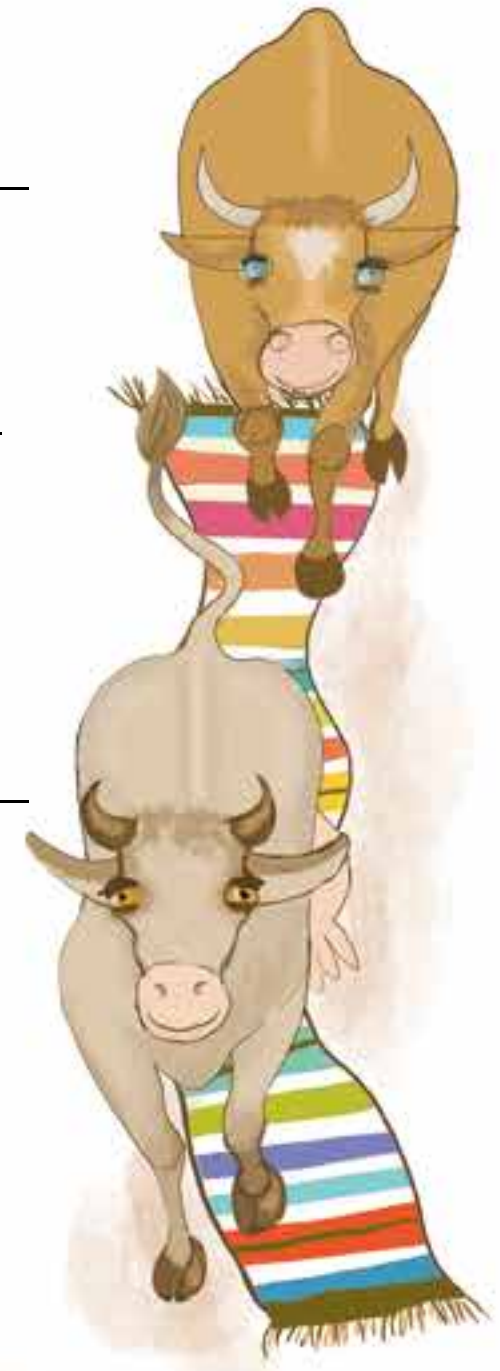

БЕЗКІНЕЧНИК

йшли веселі ягнятка —
потоптали зернятка —
ішли далі корівки —
потоптали долівки
пробігали жирафки —
потоптали карафки
тупу-тупу ногами
та й побігли до мами
а потому потому
всі вертались додому:
йшли веселі ягнятка —
потоптали зернятка...

***

Я жука-хруща зустріла,
жук летить, бо в нього крила.

Потім я шпака зустріла,
шпак летить, бо в нього крила.

Потім літака зустріла,
що летить, бо в нього крила.

Потім я й сама злетіла,
я лечу, бо в мене крила.

ЛІЧИЛКА

П'ятдесят
лисенят
йшли гуляти в сад.
Поки трошки заблудили —
сад украли крокодили
(також п'ятдесят).

Двадцять дві
вартові
вартували скарб.
Поки легко посварились,
потім ледве помирились —
краб поцупив скарб.

Десять ґав
між заплав
сто сховали балаклав
поміж вод і трав.

Так старанно заховали,
що й самі позабували,
хто куди поклав.

В двох хлоп'ят
тінь від п'ят
відхиляється назад,
де дровітня й склад.

Раптом: грюк!
Що за звук?
По дровітні лізе жук!
Шість у нього рук.

Так п'ятами накивали,
що аж тінь повідривали.

З переляку: десять ґуль,
два синці,
а тіні — нуль.

НЕПРАВИЛЬНА ЛІЧИЛКА

Три, два, один.
Якось маленький свин
кілька купив картин.

Шість, п'ять, чотири —
на картинах діри,
а також ляпки й пунктири.

Дев'ять, вісім, сім —
картини подобались всім.
У свина став гарний дім.

А якби свин ще й поприбирав,
якби ще й на флейті загравав —
свинів дім би палацом став!

УЗВАР

Варила Варочка узвар,
узвар пахтів, немов димар,
не видно стало Варку —
а видно тільки хмарку.
Окропу Варка долила,
і трохи хмарка піросла,
і вже аж парко Варці,
немов у мультиварці.

Коли сипнула Варка груш —
окріп скрутився, наче вуж,
а потім чхнув,
а потім зблід,
а потім вигнувся, як кіт,
а потім насварився,
а потім доварився.

ВИЛУПАТА ЛОПАТА

Вилупата лопата
копанку гризла,
на сусідів лопата
глипала грізно:
— Доки я тут гарую,
гнуся і пнуся —
ледацюги-сусіди
не дмуть у вуса!

Шланг застиг на осонні,
відра дрімають,
граблі сплять на газоні —
стиду не мають.
Кошик щокі округлив,
хрускає груші.
Морем повниться кухлик
в кухні на суші.

А коли я гукаю на допомогу —
з них немає нікого!

Деренчлива косарка
бурнула: «Жарко».
Стіл — кремезний хлопчина —
здвигнув плечима.

І якби не тепленька
біла людина,
вигризала б цю яму
я тут єдина!

ХИЖІ ЛИЖІ

Дуже злі і дуже хижі
скреготять зубами лижі.
А оскільки їх аж дві —
всі од страху ледь живі.
Зокрема велосипед
заховався під плед.
Дрижать ролики,
наче кролики.
Чорний кіт
з ляку зблід,
всі столи
утекли.

А чому це лижі — хижі?
Бо вони стирчать у хижі,
молодий марнують вік,
бо безсніжний вдався рік.

***

Проповзли,
немов вужі,
два пакетики-бомжі.

Їхній затишний смітник довго був,
та раптом зник.

— Казна-що, а не життя! —
пожалілося сміття.

Побурчало,
погуло
і на лавці спать лягло.

МИШКА

Завелася в домі мишка.
Шурхотить вона з-під ліжка.
Якщо мишка завелась —
то хоч з ліжка не вилазь.

Я кричу:
— Застряг у ліжку,
терміново кличте кішку,
як не кішку — то кота,
тут котяча смакота.

Киценько-о-о-о, врятуй негайно!

Киця ж мовила:
— Чекай-но.

Раптом там під ліжком слон,
кицькоїд,
або дракон,
чи вовчисько,
чи удав...

Ти хоч — хто там є — питає?

— Хтось! — виманюю, —
вилазь,
бо...

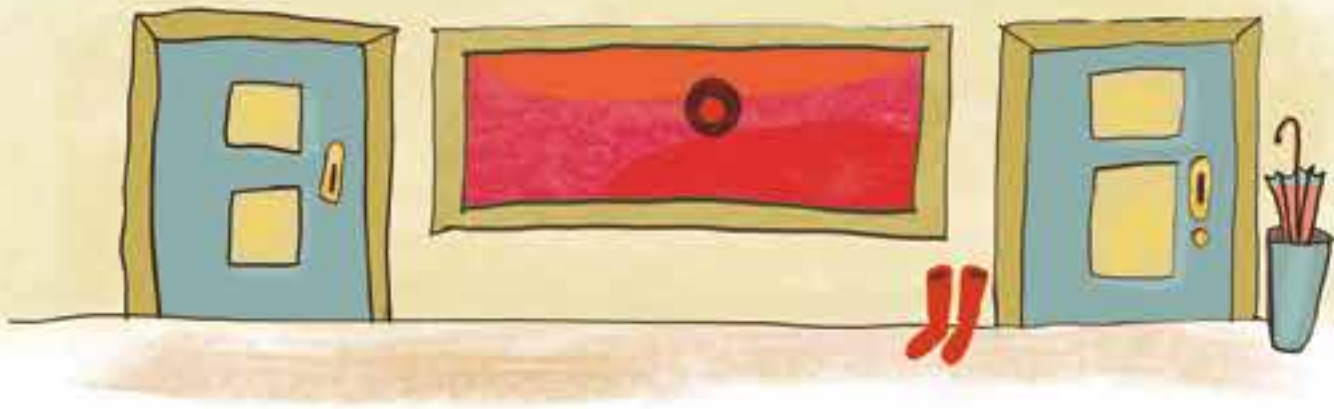
пожежа почалась!
...і пахтить,
і курить,
скоро ліжко згорить!..

І тоді,
від пилу сірі,
повискакували звірі:

і вовчисько,
і дракон,
й кицькоїд,
і навіть слон,
і з удавом
камбала.

Ну... і мишка теж була.

КОРА І КОРИДА

Бігла Кора з коритом
в коридор на кориду,
бігла скоро з коритом,
бо коротка корида.
Поки Кора добігла —
на кориду не встигла.
Годі, Коро, журиться,
буде скоро кориця!
Пиріжки будуть скоро
із корицею, Коро!

***

Електромобіль по лісу
віз Алісу і валізу.

Каже він:

— По стежці лізу,
не пихчу,
везу валізу,
то угору,
то донизу,
то поблизу,
то по хмизу,

крізь сучки, калюжі й мох —
я працюю за сімох!

А всередині салону
віз валізу він червону.
На ній ручки, штучки, стрази
червоніли від образи:

— Коли я служила Лізі,
то жилося, як валізі:
то у Ніцці, то у Пізі,
то на ніч у Симеїзі,

а тепер колоди й мох —
я страждаю за сімох!

А Алісі добре в лісі,
все, що треба, — у валізі.
В неї хліб,
в неї сіль,
в неї електромобіль.

Їде собі та й сміється,
все їй радісним здається.

Їде собі через мох
та й співає за сімох!

ПРО РЕВУ

Тут повно ревучих дитинок
і зовсім немає хустинок.
Ревучим на всі голоси
немає чим втерти носи!

Тож тато біжить в супермаркет мерщій,
купує хустинки для носиків, щік,
для вух замазурячих,
пузів брудних,
щоб РЕВА в хустинки сховався — і зник.

Та поки наш тато хустинки приніс,
вже дім коливався від хвиль і від сліз,
вже рибнився, рвався і бульки пускав,
вже дім називався не дім, а ріка.

Тож тато, усе осягнувши сповна,
не гаючись мчить купувати човна.

А дім коливається, рветься, реве,
а дім виривається й далі пливе...
і РЕВА маліє, зникає, мов гном.

А тато вертається —
вже із човном.

Літературно-художнє видання Р1083001У. Підписано до друку 00.00.2020.
Мамчич Олеся Формат 64x100/8. Папір крейдований.
ЯК ПРАВИЛЬНО РЕВІТИ? Гарнітура Ubuntu. Друк офсетний.
Для дошкільного та молодшого шкільного віку Ум. друк. арк. 8,30.

Ілюстрації *Марічки Трушковської* ТОВ Видавництво «Ранок»,
Керівниця видавничих проєктів вул. Кибальчича, 27, к. 135, Харків, 61071.
«ВагаВooka» *Тетяна Стус* Свідоцтво суб'єкта видавничої справи
Провідна редакторка видавничих проєктів ДК № 5215 від 22.09.2016.
«ВагаВooka» *Юлія Підмогильна*
Макет, верстка *Анни Соцької* Для листів: вул. Космічна, 21а, Харків, 61145;
Технічне редагування *Олени Румянцевої* e-mail: office@ranok.com.ua
Тел./факс: (057) 719-58-67.

З питань реалізації звертатися:
Харків, тел.: (057) 727-70-77;
e-mail: deti@ranok.com.ua

ISBN 978-617-00-0000-0

© Мамчич О., текст, 2020
© Трушковська М., іл., 2020
© ТОВ Видавництво «Ранок», 2020

